LOGO nakladatelství

TITUL

autor

nakladatelství

Tiráž

autor, titul, překladatel (jde-li o překlad)
název nakladatelství a adresa
jméno a adresa tiskárny
rok vydání
originální název díla a původního nakladatele (jde-li o překlad)
ISBN

Věnování

Kapitola 1

Text díla, začátek svazku a jednotlivých kapitol může začínat od horního okraje stránky, avšak často začíná níže, např. se vynechává několik prvních řádků. Tento odstup se nazývá stránková zarážka. Je jednotná pro celou knihu. Stránkovou zarážku může zdůraznit i linka.

Text díla, začátek svazku a jednotlivých kapitol může začínat od horního okraje stránky, avšak často začíná níže, např. se vynechává několik prvních řádků. Tento odstup se nazývá stránková zarážka. Je jednotná pro celou knihu. Stránkovou zarážku může zdůraznit i linka.

Text díla, začátek svazku a jednotlivých kapitol může začínat od horního okraje stránky, avšak často začíná níže, např. se vynechává několik prvních řádků. Tento odstup se nazývá stránková zarážka. Je jednotná pro celou knihu. Stránkovou zarážku může zdůraznit i linka.

Text díla, začátek svazku a jednotlivých kapitol může začínat od horního okraje stránky, avšak často začíná níže, např. se vynechává několik prvních řádků. Tento odstup se nazývá stránková zarážka. Je jednotná pro celou knihu. Stránkovou zarážku může zdůraznit i linka.

Mezititulek

Bylo nebylo… Bylo nebylo…

Bylo nebylo… Bylo nebylo…

Východový řádek

Stránka knihy, ale ani sloupec ve vícesloupečném zlomu, nesmí začínat posledním – východovým – řádkem odstavce. To neplatí, jde-li o jednořádkový odstavec, ani tehdy, když je východový řádek vysazen na plnou šířku sazby. Osamělý východový řádek na začátku strany se nazývá „**parchant**“.

Stránka knihy, ale ani sloupec ve vícesloupečném zlomu, nesmí začínat posledním – východovým – řádkem odstavce. To neplatí, jde-li o jednořádkový odstavec, ani tehdy, když je východový řádek vysazen na plnou šířku sazby. Osamělý východový řádek na začátku strany se nazývá „parchant“.

Stránka knihy, ale ani sloupec ve vícesloupečném zlomu, nesmí začínat posledním – východovým – řádkem odstavce. To neplatí, jde-li o jednořádkový odstavec, ani tehdy, když je východový řádek vysazen na plnou šířku sazby. Osamělý východový řádek na začátku strany se nazývá „parchant“.

Stránka knihy, ale ani sloupec ve vícesloupečném zlomu, nesmí začínat posledním – východovým – řádkem odstavce. To neplatí, jde-li o jednořádkový odstavec, ani tehdy, když je východový řádek vysazen na plnou šířku sazby. Osamělý východový řádek na začátku strany se nazývá „parchant“.

Zalamování obrázku

V zásadě se volí jednotný způsob zalamování, kdy obrázky buď jsou součástí sazebního obrazce a nepřesahují ho, anebo ze sazebního obrazce vybíhají jednou až všemi čtyřmi stranami – v takovém případě hovoříme o obrázcích „na spadávání“. Obrázek na spadávání je na každé potřebné straně o 3–5 mm větší, než bude okraj stránky tiskoviny po oříznutí. V publikaci je možné kombinovat obrázky v rámci sazebního obrazce, tak i obrázky na spadávání, dokonce i obrázky řešené zčásti mimo sazební obrazec, avšak nedosahující až k okraji oříznuté stránky. Úprava by však měla zachovávat určitý řád a také zde platí, že méně bývá více.

Na stránku by se s obrázkem měly vejít alespoň tři řádky základního textu; jinak se na stránku 1 až 2 textové řádky nezalamují – je pak vhodnější obrázek zvětšit na výšku celého sazebního obrazce. Není-li na stránce místo pro alespoň osm řádků základního textu, umisťuje se obrázek buď nad celý text, anebo pod celý text; teprve od počtu osmi řádků je možno obrázek zalomit dovnitř textu (nad i pod obrázkem by tedy měly být vždy aspoň čtyři řádky).

Máme-li možnost postavení obrázku na stránce ovlivnit, bereme v úvahu takové praktické zvyklosti, jako např.: zobrazená osoba by měla hledět dovnitř knihy, ne ven; objekty zachycené v pohybu by také neměly „utíkat“ ven z knihy; exteriérový snímek, na němž je obloha, by měl být v hlavě stránky atp.

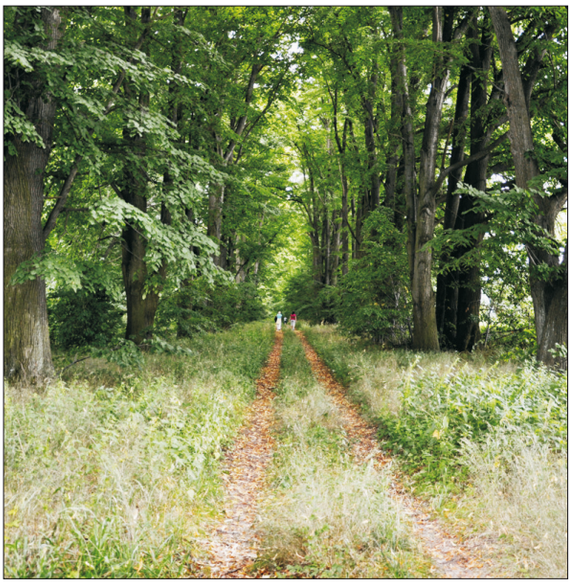

Popisky k obrázku se sázejí písmem o 1–2 stupně menším než je písmo základní, často kurzívou. Upravují se jednotně.

V zásadě se volí jednotný způsob zalamování, kdy obrázky buď jsou součástí sazebního obrazce a nepřesahují ho, anebo ze sazebního obrazce vybíhají jednou až všemi čtyřmi stranami – v takovém případě hovoříme o obrázcích „na spadávání“. Obrázek na spadávání je na každé potřebné straně o 3–5 mm větší, než bude okraj stránky tiskoviny po oříznutí. V publikaci je možné kombinovat obrázky v rámci sazebního obrazce, tak i obrázky na spadávání, dokonce i obrázky řešené zčásti mimo sazební obrazec, avšak nedosahující až k okraji oříznuté stránky. Úprava by však měla zachovávat určitý řád a také zde platí, že méně bývá více.

Na stránku by se s obrázkem měly vejít alespoň tři řádky základního textu; jinak se na stránku 1 až 2 textové řádky nezalamují – je pak vhodnější obrázek zvětšit na výšku celého sazebního obrazce. Není-li na stránce místo pro alespoň osm řádků základního textu, umisťuje se obrázek buď nad celý text, anebo pod celý text; teprve od počtu osmi řádků je možno obrázek zalomit dovnitř textu (nad i pod obrázkem by tedy měly být vždy aspoň čtyři řádky).

Máme-li možnost postavení obrázku na stránce ovlivnit, bereme v úvahu takové praktické zvyklosti, jako např.: zobrazená osoba by měla hledět dovnitř knihy, ne ven; objekty zachycené v pohybu by také neměly „utíkat“ ven z knihy; exteriérový snímek, na němž je obloha, by měl být v hlavě stránky atp.

V zásadě se volí jednotný způsob zalamování, kdy obrázky buď jsou součástí sazebního obrazce a nepřesahují ho, anebo ze sazebního obrazce vybíhají jednou až všemi čtyřmi stranami – v takovém případě hovoříme o obrázcích „na spadávání“. Obrázek na spadávání je na každé potřebné straně o 3–5 mm větší, než bude okraj stránky tiskoviny po oříznutí. V publikaci je možné kombinovat obrázky v rámci sazebního obrazce, tak i obrázky na spadávání, dokonce i obrázky řešené zčásti mimo sazební obrazec,

avšak nedosahující až k okraji oříznuté stránky. Úprava by však měla zachovávat určitý řád a také zde platí, že méně bývá více.

Na stránku by se s obrázkem měly vejít alespoň tři řádky základního textu; jinak se na stránku 1 až 2 textové řádky nezalamují – je pak vhodnější obrázek zvětšit na výšku celého sazebního obrazce. Není-li na stránce místo pro alespoň osm řádků základního textu, umisťuje se obrázek buď nad celý text, anebo pod celý text; teprve od počtu osmi řádků je možno obrázek zalomit dovnitř textu (nad i pod obrázkem by tedy měly být vždy aspoň čtyři řádky).

Máme-li možnost postavení obrázku na stránce ovlivnit, bereme v úvahu takové praktické zvyklosti, jako např.: zobrazená osoba by měla hledět dovnitř knihy, ne ven; objekty zachycené v pohybu by také neměly „utíkat“ ven z knihy; exteriérový snímek, na němž je obloha, by měl být v hlavě stránky atp.
V zásadě se volí jednotný způsob zalamování, kdy obrázky buď jsou součástí sazebního obrazce a nepřesahují ho, anebo ze sazebního obrazce vybíhají jednou až všemi čtyřmi stranami – v takovém případě hovoříme o obrázcích „**na spadávání**“. Obrázek na spadávání je na každé potřebné straně o 3–5 mm větší, než bude okraj stránky tiskoviny po oříznutí. V publikaci je možné kombinovat obrázky v rámci sazebního obrazce, tak i obrázky na spadávání, dokonce i obrázky řešené zčásti mimo sazební obrazec, avšak nedosahující až k okraji oříznuté stránky. Úprava by však měla zachovávat určitý řád a také zde platí, že méně bývá více.

Na stránku by se s obrázkem měly vejít alespoň tři řádky základního textu; jinak se na stránku 1 až 2 textové řádky nezalamují – je pak vhodnější obrázek zvětšit na výšku celého sazebního obrazce. Není-li na stránce místo pro alespoň osm řádků základního textu, umisťuje se obrázek buď nad celý text, anebo pod celý text; teprve od počtu osmi řádků je možno obrázek zalomit dovnitř textu (nad i pod obrázkem by tedy měly být vždy aspoň čtyři řádky).

Máme-li možnost postavení obrázku na stránce ovlivnit, bereme v úvahu takové praktické zvyklosti, jako např.: zobrazená osoba by měla hledět dovnitř knihy, ne ven; objekty zachycené v pohybu by také neměly „utíkat“ ven z knihy; exteriérový snímek, na němž je obloha, by měl být v hlavě stránky atp.

Stránková číslice

Číslování stran v knihách se též nazývá „**paginace**“. Stránková číslice se umisťuje jednotně. Sází se obvykle základním písmem anebo písmem o málo menším; ve zřídkavých případech však i písmem větším. Čísla stran se vynechávají na úvodních stranách (patitul, titul, vydavatelský záznam), na vakátech, někdy na východových stránkách a na závěrečných stranách (obsah, tiráž). Vypouštějí se též na stranách s celostránkovými obrázky. Mohou být tištěna barevně. Mohou být integrována se záhlavím.

Číslování stran v knihách se též nazývá paginace. Stránková číslice se umisťuje jednotně. Sází se obvykle základním písmem anebo písmem o málo menším; ve zřídkavých případech však i písmem větším. Čísla stran se vynechávají na úvodních stranách (patitul, titul, vydavatelský záznam), na vakátech, někdy na východových stránkách a na závěrečných stranách (obsah, tiráž). Vypouštějí se též na stranách s celostránkovými obrázky. Mohou být tištěna barevně. Mohou být integrována se záhlavím.

Číslování stran v knihách se též nazývá paginace. Stránková číslice se umisťuje jednotně. Sází se obvykle základním písmem anebo písmem o málo menším; ve zřídkavých případech však i písmem větším. Čísla stran se vynechávají na úvodních stranách (patitul, titul, vydavatelský záznam), na vakátech, někdy na východových stránkách a na závěrečných stranách (obsah, tiráž). Vypouštějí se též na stranách s celostránkovými obrázky. Mohou být tištěna barevně. Mohou být integrována se záhlavím.